

ПРЕДГОВОРЪ

Нужда-та за изучаване на природния ни языкъ, мисля, да е доста упозната отъ наши-ты родолюбивы и всякой отъ тяхъ може да знае, че ние Българе-ти, за да си усвоимъ едно народно напредваніе какъ ученостъ-тъ, за да улеснимъ по-добрь наши-ты младежи какъ наукъ-тъ и за да имъ ъ поставимъ тѣй сходна съ природния имъ духъ, трѣба да имъ привлечемъ вниманіе-то по-вече какъ изучаваніе-те на матерния языкъ. Значи-то явно е че сички-ты просвѣщенни днесъ народи имать да ся хвалятъ съ отворено лице и съ паду-ты гърди за собственихъ-тъ си клижесвостъ, която безъ друго е основанъ върхъ естествени-ты свойства на языка имъ, още да режъ тѣй, и тѣсно свързанъ съ народни-ты имъ прѣимушества, хара-ктеры, нрави и обичаи, съ една рѣчь въ нѣкъ владѣе чистый духъ на народа на кого-то тя принадлежи понеже това е тѣй потвърдено отъ самия законъ на природъ-тъ.

Най-главна-та цѣль на наши-ты общи учебни заведенія, не е ли едно Българче като остави училище-то и постъпи веќе въ опредѣленно-то поприще на живота си да може като прочита да разумѣва всяко едно списаніе на български, кое-то е способно да му достави разны понятія отъ свѣта и най-много като зема нужди въ разны обстоятелства на подлога си да може да излага писмено мисли-та си съ едно право и рѣдовно изразяване? И за да ся достигне тажъ цѣль не стига